

[Rasmussen (Gylling).]

træffes afgørelse, eller på anden måde være interesseret deri. Det er vi selvfølgelig ikke uenige i, men hvis de pågældende skal have en vis sagkundskab, kan det måske nok blive svært at finde de rette. Jeg skal ikke fremsætte forslag om et andet organ i stedet for det landsnævn, hvis sammensætning jeg ikke synes om, men vil blot antyde, at der måske nok kunne findes en anden form. Det, der her er tale om, er nærmest en slags overbygning over de snævre kredse: amtsråd og kommunalbestyrelser, som jo er dem, der skal indstille. Mon ikke repræsentanter for de forskellige erhvervsgrene her ville være mere passende? Man må huske på, at det er langtgående ruter, der her er tale om, og vi skulle derfor have fat i folk, der er samfundsmæssigt interesserede — det kan de andre selvfølgelig også være —, men det gælder om at finde personer, som ikke udsættes for interessekonflikter. Jeg kunne derfor tænke mig, at indstillingen skete fra f. eks. Industrirådet, Landbrugsrådet, landbrugsorganisationerne og Dansk Fiskeriforening, hvilken sidste jo er en meget stor kunde hos statsbanerne og bilerne. Men det er som sagt noget, vi senere kan drøfte. Jeg vil blot på nuværende tidspunkt sige, at jeg ikke er videre tilfreds med bestemmelsen i § 2 om landsnævnets sammensætning, hvorimod jeg finder sammensætningen af de enkelte trafikudvalg, som skal bestå af 5 medlemmer, hvoraf de 2 vælges af amtsrådet, de 2 af amtets sognerådforening, medens amtets købstæder og flækker i fællesskab vælger 1 medlem, meget rimelig og naturlig.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige mit partis velvillige behandling af lovforslaget i et udvalg, hvor vi kan drøfte sagen til bunds.

Måske jeg må have lov at føje til, at hele det store spørgsmål om landets trafik ikke berøres synderligt i dette lovforslag; det er derimod tilfældet i det siddende trafikudvalg, og jeg er enig med ministeren i, at det er på tide, man får en gennemarbejdet plan på dette område. Det går ikke godt, som det går; selvom det kan være vanskeligt at finde en form, der kan samle et stort flertal om sig, vil jeg dog tro, at man kan finde frem til en ændring af disse forhold, hvorved trafikken her i landet kan blive bedre.

Alfred Jensen: Jeg skal ikke fordybe mig stærkt i trafikproblemerne og ej heller beskæftige mig særlig meget med, om man

skal have offentlig eller privat drift af vore rutebiler og privatbaner. Det synes mig nemlig at være overflødigt i denne debat, hvor det viser sig, at man fra alle sider erkender nødvendigheden af opretholdelse ikke alene af statsbanerne, men også af privatbanerne. Ganske vist har ikke alle ordførerne haft ordet, men de, der har talt indtil nu, har i hvert fald ikke villet bestride nødvendigheden af opretholdelse af banedriften her i Danmark. Det erkendes, at der må træffes foranstaltninger til opretholdelse af banerne, for at man i en bestemt situation kan betjene befolkningen, hvad man kun vil være i stand til ved banernes hjælp.

Det er klart, at der er adskillige problemer i forbindelse med opretholdelse af banedriften, og at de problemer, der omhandles i lovforslaget, ikke fra alle sider ønskes løst på nøjagtig samme måde, men mit parti må holde på, at hovedvægten her skal lægges på det offentliges interesser. Man kan naturligvis, som ordføreren for forslagsstillerne (Sønderup) gjorde, tale om, at man ved at fratage indehaveren koncessionen fratager ham det daglige udkomme, men det er jo en stærk overdrivelse. Jeg vil tro, at indehaveren fortsat kan have det daglige udkomme, omend ikke den fortjeneste, som ruten giver.

Jeg forstår så udmærket godt, at der kan være problemer forbundet med en sådan overgang fra privatkoncession til privat- eller statsbanedrift, og at disse måske løses dårligt i henhold til de nugældende regler. Derfor er vi villige til at se på dette forslag og villige til at være med til at prøve på at nå frem til en løsning, der tilfredsstiller ikke alene banernes tarv, men også befolkningens tarv i de egne, der kan være tale om, dog naturligvis også under billig hensyntagen til dem, der har koncessionerne, og som vel også i nogen grad har lukreret derved, men som man må tage hensyn til.

Jeg skal med disse bemærkninger tilsige vort velvillige medarbejde ved behandlingen af dette lovforslag, så at vi kan finde frem til en brugelig ordning.

Der er enkeltheder, som vi — ligesom det ærede medlem hr. Rasmussen (Gylling) — kunne ønske nærmere belyst, og andre problemer, som vi kunne ønske at fremføre, men vi har den opfattelse, at dette sker bedst i det udvalg, som formentlig bliver nedsat — et udvalg, i hvis arbejde jeg regner med at komme til at deltage.